

Trpljenje Jezusovo.

32 5/23

(Iz Vga pri Ljubljani.)

Marija na bel' puščolci leži, sam vsmilen
Jezus pr ni kleči: „huba moja mat, kaj
delate, čujete al' spate?“ „jest na čujem,
jest na spim, jest soje sājne premislujem!
Se m' je vnevoj' sejneal, de sa teabe hūdi
judje trdū vvezal' in sa te daleci adpelal
čes ta reka Jordana, na ta gōra Kalvarija;
kriš sa ti permēti! Kriš je dovh, Jezus
prekratok! Križa je škōda žagati, Jē-
zusa ne šparati! Pategnil' sa Nēgove
gnadlove rakiē, de sa vsi glidi na Nēan
puškal'!“ Marija tu pričajne slivāla,
h križi portēakla, gor' paglēdala, dol'
pala, tri ure na zēamli ležala. Jezus
s križa gavarī: „Lubi svēt' jogor' Jānes,
sprav' mi ta zēana spad križa! Ta
zēana mēan' velika žalast dela!“ Marija
gor' vstala, Jezusi djala: „Tōk dardēj
sōm bla toja mat, zdej sōm t' pa zēana!
Tōk' trplēnē sōm zē prestala, kō sōm teabe
vidla vsōga krvavga, pa m' tū rēacēs!“
Jezus ji je s križa odgovarū: „K' b' vam
jest napāru mat' rēktū, b' se vam sticē
adtagalē, kuokor vsak lub' mater' pa

sojóm lubóm dejeteti!" Kumej Jixus tri
besejde spregavari, duša v nebū sposti!
Žive skale sa priokale, sviete ženje sa juo-
kale. Cerkvieni pragi se von valje, tiče
pad nebam nič več na pajčo, mušice pa
puli na svetlo! Ribce pa muži na pla-
vaja, zvezde z neba na zemi padaja.
Sonce temni, luna mraci, grabov' se samí
adperaja, ta martvi gor' vstajaja! Vse za-
luzje, vse zdokuzje, nebū jón zednla! Vse
mi skaze soja čast, k' bo ankat prou
suddet nas; med angelska muska jón med
angelském trabičentajnem. Kdur buo ta
malituca z molu vsak jutör jón vsak
večier, na bo v velikém ogni zgotu, v
velik' vod' ne na vtonu. Bö rešu tri duše:
Parva očietova, druga materna, tretje pa
sam soja. Pokü zapert, nebiša adpert!
Amen.

Zapisal Franc Kramar; molila
Marija Tavičlj; žena. (l. 1913.)